

Olli Santalan kirje Najad Kippareille, Alice Springs 12.8.2004

Terve Najad-kipparit

Tähän alkuun pieni pyyntö. Mikäli sinulla on minun e-mail-osoitteeni omassa osoitteistossasi pyydän varovaisuutta. Yhteytemme on normaalisti Mini-M-satelliittipuhelimen varassa. Tämä tarkoittaa, että meille **EI** saa lähettää mitään kuva- tai muitakaan liitetiedostoja. Yhden tavallisen kuvan avaamiseen menee noin 45 minuuttia ja minuuttitaksa on noin € 3/minuutti. Joudumme aina avaamaan kaikki meilit, jotka meille tulevat, emme voi niitä ennalta tarkastaa. Elomeilin kanssa oli tuuria, että satuin olemaan internet-kahvilassa, joita valtamerillä on harvassa. Kiitos etukäteen huomaavaisuudesta.

Nyt asiaa.

Kiva oli lukea, että teillä oli hyvä tapaaminen Maarianhaminassa, kelit näytti myös suosivan.

Aiheriviltä näette, että olemme suunnilleen keskellä Australiaa.

Maantietotunnilla mukana olleet ihmettelevät varmaankin paikan valintaa, onhan tästä lähimmälle merelle matkaa 1.600 km.

Saavuimme vaimoni Arjan kanssa Australiaan lokakuussa 2003. Maileja lokissa Helsingistä lähtien hieman yli 20.000.

Joulun ja uuden vuoden vietimme sitten Suomessa perheidemme ja ystäviemme parissa.

Helmikuussa tänne tultuamme vaihdoimme tyylilajia ja ostimme asuntoauton joka sai nimekseen m/h (motorhome) Zurina.

Zurina laivattiin Uuteen Seelantiin jossa viihdyimme lähes 4 kuukautta.

Hieno maa ja ystävälliset ihmiset. Kiertelimme kummallakin saarella.

Kilometrejä tuli noin 8.000, joten montaa nurkkaa maasta ei jäänyt koluamatta.

Takaisin Ausseihin tulimme kesäkuun ½ välissä ja silloin alkoi Australian ralli. Valtava maa/manner/saari, miten vain itsekukin haluaa. Ihmiset puhuvat 2-3 päivän automatkasta kuin me pistäytymisestä Helsingistä Tampereelle.

Yhden syklonisesongin sijasta vietämme täällä down underissa kaksi kautta. s/y Zara on Brisbanessa telakalla pukeille. Purjehdusta jatkamme seuraavan syklonikauden jälkeen maaliskuussa 2005 itärannikkoa ylös pitkin Suurta Valliriutaa.

Tarkoituksena on purjehtia Indonesian vesille ja seuraavaksi taifuunikaudeksi jonnekin Thaimaan paikkeille. Aika näyttää minne on turvallista mennä. Suunnitelmia tehdään vain, että niitä voi muuttaa.

Matka Australiaan on mennyt hienosti. Varsinkin Tyynen Valtameren pienet saaret ja atollit olivat mieleenpainuva kokemus. Purjehdus on helppoa, pääsääntöisesti sivumyötäistä kevyissä tuulissa.

Välillä Galapagos-Nuku Hiva, Ranskan Polynesia, teimme yhdellä halssilla purjehduksen oman ennätyksen, noin 1500 NM. Matkan kokonaispituus on hieman yli 3300 NM ja aikaa meni 22+ vuorokautta. Oli myös matkamme pisin legi tähän asti.

Mitään suuria myrskyjä emme ole kokeneet. Kovimmat tuulet sattuivat välille Uusi Caledonia- Australia. Silloin tuulimittari pyöri hieman alle 50 solmussa. Tällä legillä koimme myöskin ainoan "pahan" paikan, kun aalto heitti veneen kyljelleen. Vauriot jäivät revenneeseen roikesuojaan ja vääntyneeseen kaidetolppaan.

Vene on pelannut hienosti. Toki huoltoa pitää tehdä, mutta se lienee kuuluu asiaan. Olemmehan purjehtineet 36 kesän Suomipurjehdukset (jonkin tiedon mukaan suomalainen vene tekee keskimäärin 550 NM/kausi). Mitään suuria murheita ei veneessä tai purjeissa ole ollut.

Voi vain todeta, että Najad ja WB Sails olivat oikea valinta. Vene käyttäytyy yllätyksettömästi ja tasaisesti. Helppo purjehtia pienellä miehistöllä ja kuiva myös kovemmassa kelissä. WB teki hyvät ja vahvat purjeet sekä tiesi minne vahviketta ja kulumissuojia piti laittaa.

Merkittävimmät mekaaniset murheet on puomin sisällä olevien reiviplokien hajoaminen kahdesti, Atlantilla genaakkerin saaminen viireiksi, genuan Profurl-sähköreivistä kupli maali ja piti lähettää Ranskaan maalattavaksi, Trinidadissa hekin hydraulikkaan laitettiin uudet tiivisteet sekä spinnuskuutteja on katkennut parit.

Brisbanessa asennamme vielä Windpilot Pacific II Plusssa tuuliperäsimen. Raytheon autopilotti on ohjannut hienosti, mutta syö sähköä ja Windpilot toimii myös varaperäsimenä, toivottavasti sitä ei siihen hommaan tarvita.

Hyviä loppukesän purjehduksia.

Arja & Olli
s/y ZARA